

కరువుకూ, పోలవరానికి సంబంధం ఏమిటో...!

‘వివిధ కారణాల వల్ల పోలవరం ప్రాజెక్టును వ్యతిరేకిస్తున్న’ వారితో మేము కూడ ఉన్నాము కాబట్టి, మేముపట్టి వెంకట్రామయ్య రాసిన వ్యాసాని(జనవరి 6, ఆంధ్రజ్యోతి)కి జవాబు రాయడం అవసరమని భావిస్తున్నాను. గోదావరి జలాలలో మన రాష్ట్రానికి కేటాయించిన వాటాలో 700 టిఎంసీలు (680 అని నిపుణులఅంచనా) ఇంకా వినియోగంలోకి రాకుండా మిగిలే ఉండని ఆయన గుర్తించారు. మన వాటాను వీలయిన మేరకు వాడుకోవటం అవసరమనే అనుకుందాం. దాని నుంచి పోలవరం ప్రాజెక్టు చేపట్టడం తప్పనిసరి అనే నిరూపణకు ఎందుకు రావాలి? ఆ నీళ్ళన్నీ పోలవరం దగ్గరనే, దానికి కొంచెం ఎగువనే గోదావరిలో వచ్చి చేరేటట్లుయితే పోలవరం ప్రాజెక్టు ద్వారా తప్ప ఇంకొకరకంగా మన వాటాను వాడుకోవటం సాధ్యం కాదు. కానీ ఆ జలాల పోలవరానికి బాగా ఎగువున గోదావరిలో వచ్చి కలుస్తాయి. ‘మన వాటా’గా మనం భావించే గోదావరి నీళ్ళు ప్రధానంగా ప్రాణహిత, ఇంద్రావతి, శబరి నదుల ద్వారా గోదావరిలోకి వస్తాయని వెంకట్రామయ్య సరిగానే గుర్తించారు. ఆ నదులు గోదావరిలోనికి ఆదిలాబాద్, కరీంనగర్, వరంగల్, ఖమ్మం జిల్లాల్లో వచ్చి కలుస్తాయి. అవి తెచ్చే నీటిని అక్కడే వాడుకునే ఆలోచన మొదలుపెట్టడం ఎందుకు చేయకూడదు?

ఇది ఎత్తిపోతల ద్వారా తప్ప ఇతరత్రా సాధ్యం కాదనేది నిజమే. కానీ నదీజలాలను భారీ జలాశయం కట్టి గ్రావిటీ ద్వారా తీసుకోవడమే సరైన మార్గమని భావిచేటట్లుయితే ఉత్తరతెలంగాణ జిల్లాలకు గోదావరిజలాల ఇవ్వడం సాధ్యమే కాదని వెంకట్రామయ్య గ్రహిస్తున్నారా? ఉత్తర తెలంగాణకు గోదావరి జలాల ఇవ్వడం అంటూ జరిగితే అది ‘గరిష్టం’గా వాడుకోవడానికి జలాశయాల నుంచి గ్రావిటీ ద్వారా తీసుకోవడం సరైన మార్గమా లేక ఎత్తిపోతల ద్వారా తీసుకోవడం సరైన మార్గమా అనేది కాదు ప్రశ్న. నదీ జలాలను ఏ నేలలకు మళ్ళించడం ఎక్కువ అవసరం, దానికి అనువైన మార్గమేమిటి, దానికి కాగల ఖర్చు ఎంత అనే విషయాలను ప్రాధాన్యతల క్రమంలో నిర్ణయించాలి. ఎత్తిపోతలకు ఎకరానికి 5000 నుంచి 10000 రూపాయలు ఖర్చు కావచ్చని వెంకట్రామయ్య అన్నారు. అంతకంటే నిర్దిష్టం గానే చెప్పవచ్చు. 1 ఎకరానికి సాగునీరు 100 మీటర్లు ఎత్తిపోయడానికి 1000 యూనిట్ల కరెంట్ అవసరం అవుతుందని అంచనా. యూనిట్ కు 2 రూపాయల చొప్పున, ఖర్చు 2000 రూపాయలవుతుంది. తెలంగాణలోని వర్షాభావ ప్రాంతాలకు గోదావరి జలాల నివ్వడానికి కొద్దిపాటి ఎత్తిపోతల నుంచి దాదాపు 400 మీటర్ల ఎత్తిపోతల దాకా అవసరం ఉంటుంది. అంటే ఎకరానికి ఖర్చు 8000 రూపాయల దాకా ఉండగలదు. సగటున 4000

రూపాయలు ఉంటుందనుకున్నా ఏ రైతూ అంతకాదుకదా అందులో పడవ వంచెనా పెట్టుకోవడం సాధ్యం కాదు. కాలవల కింద నీటితీరువా 200 రూపాయలున్నప్పుడు అంతకంటే ఎక్కువ పెట్టుకోవచ్చని రైతుల నడగడం న్యాయమూ కాదు. అంటే ఈ ఖర్చు ప్రభుత్వం పెట్టుకోవల్సివుంటుంది. ఇది ఒకసారి పెట్టుకునే ఖర్చు కాదు. ప్రతి సంవత్సరం పెట్టుకోవాలని ఉంటుంది. అంతే కాదు ఎత్తిపోతల ద్వారా నదీ జలాలను ఎక్కువ వాడుకోలేమని జలాశయం కట్టి గ్రావిటీ ద్వారా తీసుకుంటేనే ఎక్కువ వాడుకోగలమని వెంకట్రామయ్య అన్నారు. అది నిజం కానవసరం లేదు. ఎత్తిపోతల ద్వారా నేరుగా పొలాలకు పారించుకుంటే ఏమీగానీ ఆ నీటిని ఎగువ ప్రాంతంలో రిజర్వాయర్ లోకి పారించుకుని భద్రపరచుకునేట్లుయితే ఈ ఏర్పాటు ఏ మేరకు చేసుకుంటే ఆ మేరకు ఎత్తిపోతల ద్వారా తీసుకోవచ్చు. ఈ ప్రాంతంలో నిర్మించిన చెరువుల వ్యవస్థను వాడుకొని, అవసర మయితే అర్ధ టిఎంసీ లేక ఒకటి ఎంసీ సామర్థ్యం గల కొత్త చెరువులను నిర్మించుకున్నట్లుయితే గోదావరి జలాల ఎత్తిపోతల ద్వారా చెప్పుకోదగ్గ మోతాదులో వాడుకోవాలంటే ప్రస్తుతం ఉన్న చెరువులకు పూర్తిగా మరమ్మత్తు చేయాల్సి ఉంటుంది. కట్టలు, అలుగులు, తూములు బాగుచేసే ఘాడిక తీయవలసి ఉంటుంది. ఘాడిక తీయటానికి ఒక్కొక్క చెరువుకూ 50 లక్షల నుంచి 1 కోటి రూపాయల దాకా ఖర్చు కాగలదు. దీనికంత ఖర్చవుతుందో లేక తీయాలి. దానికి, వార్షికంగా అవసరమయ్యే ఎత్తిపోతల కరింటే ఖర్చు ప్రస్తుత విలువను జోడించినట్లుయితే తెలంగాణకు గోదావరి జలాల ఇవ్వటానికి వెంటనే పెట్టవలసిన పెట్టుబడి ఎంతో తెలుస్తుంది. అది పోలవరానికి ఆయ్యే ఖర్చు కంటే తక్కువ కాబోదు. అది యిది రెండూ ప్రభుత్వం చేస్తుందనుకోవడం తెలివితక్కువతనం. రెండిటిలో ఒక్కటి ఎంచుకోవటమే విజ్ఞత అనిపించుకుంటుంది. అప్పుడు పోలవరం కంటే తెలంగాణకు నీళ్ళిచ్చే ప్రాజెక్టులను ఎంచుకోవటమే సరయనది.

‘కరువుల నివారణకు అవసరమైన జలాల గోదావరిలోనే ఉన్నాయి’ అంటూ మొద

లుపెట్టి పోలవరం ప్రాజెక్టును సమర్పించడంలో అర్ధం ఏమిటి? పోలవరం నీళ్ళు తీసుకోబోయే 7.27 లక్షల ఎకరాల కృష్ణా, తూర్పు, పశ్చిమ గోదావరి జిల్లాల్లో ఉన్నాయి. అవి సాగునీటికిగానీ, తాగునీటికి గానీ కరువు ఉన్న ప్రాంతాలు కావు. మరి కరువుకూ పోలవరానికి ఉన్న సంబంధం ఏమిటి? కృష్ణా జేసినకు తరలింపే 80 టిఎంసీలు కరువు ప్రాంతాల కోసం కాదా అంటారేమో. పోలవరం నుంచి కృష్ణా జేసినకు తరలింపే 80 టిఎంసీలు ప్రకాశం బ్యారేజికి పోతాయి. అవి కృష్ణా డెల్టాను స్థిరీకరిస్తాయి. కృష్ణా డెల్టాకు వచ్చే నీకర జిల్లాల్లో 80 టిఎంసీలు సాగర్ కు ఎగువ నుంచి వస్తాయి. అల్పట్టి కట్టక ముందు 80 కాదు, ఒక్కొక్క సంవత్సరం 300 నుంచి 400 టిఎంసీల దాకా డెల్టాకు వచ్చాయి. కర్ణాటక వాళ్ళు అల్పట్టి కట్టి, తెలంగాణ, రాయలసీమలలో ప్రాజెక్టులకు మన నాయకులు ఏడాపెడా పునాదిరాళ్ళు వేసే సరికి ఆ 80 టిఎంసీల గురించి కృష్ణా డెల్టా సులకు బెంగపట్టుకుంది. పోలవరం కట్టి గోదావరి నుంచి 80 టిఎంసీలు నేరుగా ప్రకాశం బ్యారేజిలోకి పారించుకోవడం ఆ సందిగ్గాన్ని అధిగమించడానికి తగిన మార్గంగా వారు గుర్తించారు. ఆ మేరకు 80 టిఎంసీల నీళ్ళు సాగర్ కు ఎగువున నింపుకొని దక్షిణ తెలంగాణ, రాయలసీమ జిల్లాల అవసరాల కోసం ఎందుకు వాడుకోవచ్చుననే వాదనతో ఈ తరలింపు కరువు ప్రాంతాల కోసం అని చెప్పుజూస్తున్నారు. కానీ ఎప్పుడయితే 80 టిఎంసీలు గోదావరి నుంచి కృష్ణా జేసినకు వస్తాయో అప్పుడవి కృష్ణా జలాలలో భాగం అవుతాయి. వాటిని మనం కర్ణాటక, మహారాష్ట్రలతో పంచుకోవలసి ఉంటుంది. మనకు 45, వారికి 35 టిఎంసీలు దక్కుతాయి. వాటితో తెలంగాణ రాయలసీమలకు సాగునీరు ఇప్పుకోవచ్చు కదా అంటారేమో. కానీ కొత్తగా ఏమీరాదు. ఇప్పటికే నీకర

జలాల కేటాయింపు లేకుండా కడప, నెల్లూరు జిల్లాల కోసం తెలుగు గంగ, నల్లగొండ కోసం ఎలిమినేటి మాధవ రెడ్డి ప్రాజెక్టు కట్టుకోవడం జరుగుతున్నది. అవి రెండూ త్వరలో పూర్తయిపోవచ్చు. వాటి ద్వారా తీసుకోవలచుకున్న నీళ్ళు 45 టిఎంసీల కంటే ఎక్కువే. నీటి భరోసా లేని ఈరెండు ప్రాజెక్టులకు నీటి భరోసా రావటమే తప్ప కొత్తగా కరువు తీర్చే ప్రాజెక్టు లేవీ ఈ నీటివల్ల ఒకనగూడవు. అయినా ఆ 80 టిఎంసీల తరలింపే పోలవరం ప్రాజెక్టును సమర్పించే ప్రధాన వాదన అయితే దాని కంత భారీ ప్రాజెక్టు ఎందుకు? ఎక్కడ నుంచి ఎత్తిపోసుకుంటే వచ్చున్నారా? మా దృష్టిలో పోలవరం ప్రాజెక్టును వ్యతిరేకించడానికి ఇదే ప్రధాన కారణం- ఆదివాసులు కూడా మనుషులేనని. భుక్తినుంచి ఆకార సంప్రదాయాల దాకా వారి విషయంలో అన్నీ అడవి తో ముడిపడి ఉన్నాయి. వారిని అడవి నుంచి వేరు చెయ్యిద్దని

పోలవరంతో నిర్వాసితులవు తోన్న ఆదివాసీలకు షెడ్యూల్లు ప్రాంతంలోనే భూమి ఇచ్చి పునరావాసం కల్పించాలన్నది కేవలం ఒక డిమాండ్ గా కాక షరతుగా పెట్టాలని వెంకట్రామయ్యను కోరుతున్నాం!

వెంకట్రామయ్య అంటున్నారు. షెడ్యూల్లు ప్రాంతంలోనే ఒక్కొక్కరికి నీటి వసతి ఉన్న భూమి ఏ ఎకరాలు ఇవ్వాలని అంటున్నారు. ఇన్నామని ప్రభుత్వం అంటున్నదని కూడా చెప్తున్నారు. నిర్వాసిత ఆదివాసీ కుటుంబాలు 15 వేల దాకా ఉంటాయని అంచనా. ఒక్కొక్కరికి ఏ ఎకరాలంటే 45 వేల ఎకరాలు. షెడ్యూల్లు ప్రాంతమంతా రిజర్వ్ ఫార్వెస్ట్ లోనే ఉంది. రిజర్వ్ ఫార్వెస్ట్ లో 45 వేల ఎకరాలు వ్యవసాయానికి ఇవ్వడానికి కేంద్రప్రభుత్వం ఒప్పుకుంటుందా? ప్రాజెక్టు కింద ముంపుకు గురయ్యే 1 వేల ఎకరాల అడవికి అనుమతే ఇప్పటికీ లేదు. అదీకాక ఇంకొక 45 వేల ఎకరాలు వ్యవసాయానికి కేటాయిస్తుందనుకోవడం కల్ల. అదీకాక గత ఏడాది సుప్రీం కోర్టు ఒక కేసులో మధ్యతర ఉత్తర్వు జారీ చేస్తూ ఒక ఎకరం అడవిని వేరే అవసరాలకు ఇయ్యాలంటే దాని భవిష్యత్ విలువను కేంద్ర ప్రభుత్వానికి రాష్ట్ర ప్రభుత్వం చెల్లించాలని చెప్పింది. ఇక్కడ విలువ అంటే కేవలం అందులో పెరిగే కలవ విలువ కాదు. దాని జీవావరణ విలువ. ఆ విలువను అంచనా వేయటానికి సుప్రీం కోర్టు ఒక నిపుణుల కమిటీని వేసింది. దాని నివేదిక ప్రకారం ఈ విలువ ఎకరానికి 7నుంచి 10 లక్షల రూపాయల దాకా ఉంటుంది. 7 లక్షలే అనుకున్నా 45వేల ఎకరాలకు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం 3159 కోట్ల రూపాయలు, వెంకట్రామయ్య ప్రతిపాదించే పునరావాసానికై, కేంద్ర ప్రభుత్వానికి చెల్లించవలసి ఉంటుంది. అంత డబ్బును రాష్ట్రప్రభుత్వం ఎక్కడి నుంచి తెస్తుంది? ఆదివాసులకు షెడ్యూల్లు ప్రాంతంలోనే భూమి ఇచ్చి పునరావాసం కల్పించాలన్నది కేవలం ఒక డిమాండుగా కాక ముందు షరతుగా పెట్టాలని వెంకట్రామయ్యని కోరుతున్నాము. అప్పుడు వారు కూడా ప్రాజెక్టును వ్యతిరేకించినవారవుతారు. మేము అరడజను కారణాల వల్ల వ్యతిరేకింపవచ్చు. వారు ఈ ఒక్క కారణం వల్ల వ్యతిరేకించవచ్చు. ఏమయితేనేం, అందరం వ్యతిరేకించేవాళ్ళమే అవుతాం.

- కె. బాలగోపాల్

వ్యాసకర్త ‘మూసపహక్కుల వేదిక’ రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి.